

Magyar NYELV

Számomra magyarnak lenni azt jelenti, hogy tartozhatok valahova. Az, hogy magyarnak mondhatom magam, az egyrészt elgondolkodtat, másrészt büszkeséggel tölt el, hogy ilyen kis ország mennyi sikert könyvelhet el. Annyi minden van a közvetlen környezetünkben, amit magyarok találtak fel, és el sem tudnánk képzelni nélküle a hétköznapijainkat. Ilyen például a biztonsági gyufa, a villanykörte vagy a golyóstoll. Reggel, amikor felébredek, felkapcsolom a lámpámat, és egy óra múlva már az iskolában írok a tollal a füzetembe.

Sokszor a magyar emberek elkeserednek, hogy más országok sikeresebbek, mint mi, de ez logikusnak tűnik, mert a többi országban több ember él, mint itt. Ahhoz, hogy valaki magyarnak vallhassa magát nem elég pusztán magyarul beszélnie, éreznie kell a hazaszeretetet és tennie kell a hazáért. Nem kell Magyarországon születni, sőt nem kell feltétlenül magyarul beszélni ahhoz, hogy magyarok lehessünk, hiszen akadt olyan vezetőnk a történelemben, aki nem az országban született, nem beszélte a nyelvet, sőt nem lakott itt, mégis annyit tett a hazáért, hogy bátran magyarnak vallhatta magát.

Ha valaki az országba költözik, és itt szeretne élni, először a nyelvi nehézségekkel szembesül, nehezen tanulnak meg beszélni, az á,é,ö,ü betűk nagyon furcsák számukra, és végképp beletörnek a bicskájuk a nyelvtanba és helyesírásba, hisz a J-LY használata még a magyar anyanyelvűek számára is kihívás. Ha változtathatnék valamin, biztosan ezen változtatnék, hisz a kiejtésben nincs különbség, csak az írásában, a pontos j betűt használnám csak, mert egyszerűbb. Ki tudja, lehet, hogy egyszer majd nem kell odafigyelnünk a LY-re és csak elolvasva támad rosszérzésünk, ha azt látjuk, hogy „gója”

Ledócs László

Lehet magyar az, aki nem tud magyarul?

„Nyelvében él a nemzet”. Sokszor halljuk ezt az idézetet, de ritkán gondolkodunk el rajta igazán, hogy mit is jelent.

Az anyanyelv minden ember alapvető ismerete, amit szüleitől sajátít el, majd később folyamatosan fejleszt élete során. Ha abban az országban élünk ahol az anyanyelve a hivatalos nyelv, akkor ez egy egyszerű dolog, szinte észrevétlenül sajátítjuk el. Születésünktől ezt halljuk, nem, csak amikor beszélnek hozzánk, hanem a dalokban, mesékben, amit anyukánk mond, nekünk. Később mindenhol ennek segítségével kommunikálunk szóban vagy írásban. Az irodalmi művek, versek, regények, színdarabok, melyek kultúránk részei, mind az anyanyelvünkön íródtak. Olyan természetes, hogy tudjuk, hogy nem is figyelünk rá. Pedig ez a legnagyobb kincsünk. Ez egy olyan kapocs, ami összeköti egy nemzet tagjait, ezért fontos, hogy aki magyarnak érzi magát, az beszélje a nyelvünket is. Időnként azonban előfordul, hogy valaki nagyon messze kerül az anyaországtól, lehet, hogy a szülei nem tartják fontosnak a magyar nyelv megtanulását, mivel ők is egy másik nyelven kommunikálnak. A nagyszülők viszont erősítik a gyerekekben a magyarságtudatot és lehet, hogy ennek hatására később megtanulja a nyelvünket, éppen azért mert magyarnak érzi magát és rájön annak fontosságára.

Mindezeket összefoglalva szerintem nagyon fontos az anyanyelv ismerete ahhoz, hogy magyarnak mondhassuk magunkat, de ha valakiben belül ott a magyarság tudat és még nem tudja a nyelvet, azt gondolom, előbb vagy utóbb felkelti a nyelv is az érdeklődését és megpróbálja elsajátítani.

Lehet e valaki magyar, ha nem tud magyarul beszélni?

Ez egy összetett kérdés. Hivatalosan az számít magyar állampolgárnak, aki Magyarországon született, még akkor is, ha külföldön folytatja az életét.

Vannak olyan emberek, akiknek a szülei, nagyszülei magyarnak születtek, de ők maguk külföldön jöttek világra. Ők alapvetően az adott ország szokásait, életvitelét sajátítják el, hogy könnyebben be tudjanak illeszkedni a mindennapokba. El tudom képzelni viszont, hogy ők a családtagjaikon keresztül erős magyarság tudattal rendelkeznek. Még ha a nyelvet nem is tanulják meg, de számos szokást és tudást sajátíthatnak el a magyarokról. Róluk talán még el tudnám képzelni, hogy magyarnak érzik magukat, főleg, ha erős kötődésük miatt akár Magyarországon is élnek rövidebb, vagy hosszabb ideig.

Elképzeltetőnek tartom akár azt is, hogy egy külföldi, akinek nincs semmilyen családi kapcsolata országunkkal, megismerkedik a magyar történelemmel, vagy hagyományokkal és annyira megtetszik neki, hogy részben, vagy akár teljes mértékben azonosul a magyar életvitellel, de őket nem tartom magyarnak ettől még.

Úgy gondolom, a magyar nyelv tudása nélkül nem lehet megérteni a magyar gondolkodásmódot. Nem érthetőek teljes mértékben az irodalmi művek, versek, viccek, de még a magyar ünnepek, szokások mondanivalói is kevésbé érthetőek egy nyelvünket nem beszélő számára.

Véleményem szerint, egy adott személy, aki nem az országunkban születik, de tisztában van a történelemmel, a hagyományokkal és a törvényekkel, még ha nem is tud magyarul beszélni, érezhet erős kötődést Magyarországhoz, de attól még nem lesz magyar.